

त्यानि । यमः तेभिः तैः पितृभिः संरराणः प्रीयमाणः सन्प्रतिकामं हवींषि अत्तु
भक्षयतु रा दानि शानचप्रत्ययः । कीदृशो यमः उशन् वष्टि कामयते इत्युशन्का-
मयमानः । कीदृशैः तैः उशद्भिः उशन्ति ते उशन्तः तैः कामयमानैः वश कान्तौ श-
तप्रत्ययः ॥ ५१ ॥

त्व७ सोम प्रचिकितो मनीषा त्व७ रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम् ।

तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः ॥ ५२ ॥

त्वं मनीषा मनीषया स्वप्रज्ञया रजिष्ठमनुतमं देवयानं पन्थां पन्थानमनु नेषि
अनुनयसि प्रापयसि । मनीषा तृतीयैकवचने पूर्वसवर्णदीर्घः । अत्यन्तमृजुः रजि-
ष्ठः अतिशयने तमविष्ठनौ [पा० ५.३.५५.] विभाषऽर्जिष्ठहृन्दसीति [पा० ६.४.१६२.]
ऋकारस्य र इष्ठादिषु । पन्थाम् अयस्मयादीनि हृन्दसीति [पा० १.४.२०.] सर्व-
नामस्थानेऽपि पदसंज्ञायां नलोपः प्रातिपदिकान्तस्येति [पा० ८.२.७.] नलोपे स-
वर्णदीर्घे पन्थामिति द्वयम् । अनुनेषि नयतेः शपि लुप्ते गुणे लटि द्वयम् । की-
दृशस्त्वम् प्रचिकितः कित् ज्ञाने प्रकर्षेण चिकितः चेतनावान् विशिष्टचैतन्ययुतः ।
किं च हे इन्दो सोम नोऽस्माकं पितरः तव प्रणीती प्रणीत्या प्रणयनेनाभ्यनु-
ज्ञानेन देवेषु विष्टये रत्नं रमणीयं यज्ञफलमभजन्त सिषेविरे सोमयागेनैव स्व-
र्गाप्तिः । कीदृशाः पितरः धीराः धीमन्तः यज्ञज्ञानवन्तः ॥ ५२ ॥

त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः ।

वन्वन्नवातः परिधींऽऽरपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भवा नः ॥ ५३ ॥

हे सोम हे पवमान शोधक नोऽस्माकं धीरा धीमन्तः पूर्वे पूर्वज्ञाः पितरः
हि यस्मात्कारणात् त्वया कृत्वा कर्माणि यज्ञादीनि चक्रुः अतः प्रार्थये त्वं परिधी-
नुपद्रवकारिणः अपोर्णुहि अपगमय ऊर्णुञ् आह्लादने लोट् परिदधति सर्वत
उपद्रवाय तिष्ठन्ति ते परिधयो यज्ञोपद्रावकाः । कीदृशस्त्वं वन्वन् वनुतऽइति
वन्वन् अस्मत्कर्माणि सम्भजमानः । तथावातः नास्ति वातो यस्य वात उपल-
क्ष्यं वातायुपद्रवरहितः । किं च वीरेभिर्वीरैः अश्वैश्च सहितः सन्नोऽस्माकं